

nevidljivo/ **materijal**

radionica studenata akademije
primijenjenih umjetnosti
sveučilišta u rijeci i umjetničke
akademije sveučilišta u splitu

13. do 17. prosinca 2010. u rijeci

o radionici

Od 13.-17. prosinca 2010.g., na Akademiji primjenjenih umjetnosti u Rijeci, održana je radionica riječkih studenata Akademije primijenjenih umjetnosti Sveučilišta u Rijeci, zajedno sa studentima Umjetničke akademije Sveučilišta u Splitu.

Na radionici je sudjelovalo dvanaest studenata, od kojih sedam riječkih (Ivana Butković, Dragan Kordić, Damjan Kovač, Dragana Kružić, Robert Maloić, Boris Sekulić, Dino Topolnjak) i pet splitskih (Krešimir Barić, Domagoj Burilović, Marin Krstić, Vilma Reljić i Tina Vukasović) Na dogovorenu temu, pod nazivom Nevidljivo/ Materijal, realizirana su dvadeset i četiri rada, koja su potom postavljena u prostorima Akademije primjenjenih umjetnosti u Rijeci.

Radionicu su vodili profesori Gorki Žuvela, Viktor Popović, Emilija Duparova i Igor Eškinja.

Svi radovi odražavali su znatiželju i propitkivanje dogovorene teme, a realizirani su u različitim materijalima i tehnikama. Dakle, od klasičnih, videa, objekata te instalacija.

Ovakav vid suradnje, u obliku terenske nastave, unaprijeđuje studentske izvannastavne i kulturne programe, ostvaruje zadovoljstvo i dijalog između studenata, i pospješuje interakciju različitih sredina.

akademija primijenjenih umjetnosti sveučilišta u rijeci - apuri

studenti: Ivana Butković / Dragan Kordić / Damjan Kovač / Dragana Kružić / Robert Maloić / Boris Sekulić / Dino Topolnjak

mentori: Emilija Duparova / Igor Eškinja

ivana butković

Licemjerje, instalacija

Montažna drvena kutija, ispunjena je zlatno upakiranim bombonima. Hladna metalna, prošupljena grabilica, podsjetila me je na mjerhur i njegova ograničenja. Korištenjem samo naizgled neiscrpnih snaga organizma, izlažemo sebe.

Licemjerje, izražava otkrivanje potencijalnih bogatstava, koja su skrivena u zamamnom (zavodljivom) blještavilu svakodnevice.

Gravitacija, video

Crvi, instalacija

Vrijeme je postojano kao i crvotočina.
Crvljivost je životna kao i drvo.
Prerada podataka ne čini knjigu.

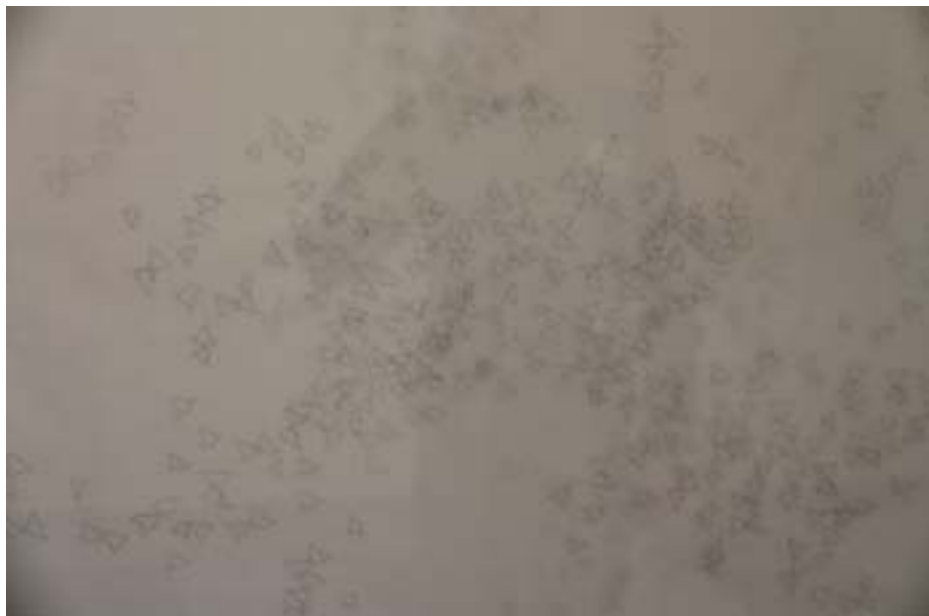
dragan kordić

And with her...the birds, crteži

Rad se sastoji od nekoliko slojeva *paus-papira* jednakih dimenzija na kojima su u različitim formacijama nacrtana jata ptica (čvoraka). Slojevi su složeni jedan na drugi, postavljeni između dvije ploče pleksiglasa te obješeni u prostor.

Na temu radionice odgovaram upravo odabirom materijala i motiva; čvorci lete u jatima koje često dosežu brojku od milijun jedinki. U samoj količini ptica svaka jedinka zapravo postaje samo dio jata i ono kao takvo funkcionira – kao jedno. Krećući se u nevjerovatnim fluentnim formacijama koje asociraju na jata riba, klasje ili čak kap tinte u vodi, ove *predstave* odraz su nevidljive sile koja pokreće svaku pticu da se kreće u skladu s jatom.

Tako su i moje ptice lišene individualnosti, jednostavnim postupkom kopirane, njih nekoliko, čineći mnoštvo/jedno, postavljene u prostor, transparentne, reflektirajuće, vidljive i nevidljive u isto vrijeme.

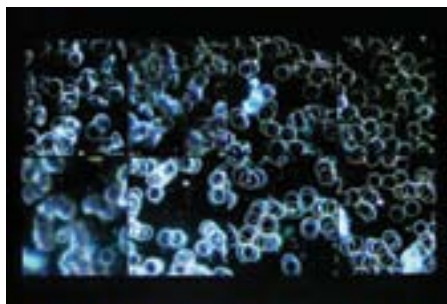
damjan kovač

Dvogled, instalacija

Rad se sastoji od medijapana 100X140cm, zrcala i stiropora. U medijapanu su izbušene četiri rupice postavljene u razmaku od 5 cm i 1 cm. Medijapan je odvojen od zida kako bi se stvorilo strujanje zraka kroz izbušene rupice. Kako su zračni čepovi također materija- ali nevidljiva, pojavile su se dvije *zračne skulpture*. Postojeće rupice koje formiraju navedenu zračnu skulpturu iskorištene su za *pogled iza maske*. Na stražnjoj strani postavljena su dva zrcala stvarajući *beskonačni prostor*. Pogled preko spomenutih rupica omogućio je zračnim skulpturama da budu odsječene, a beskonačno ponavljanje refleksije zjenice oka u zrcalu koje je sa druge strane, u tom beskonačnom prostoru, stvorio se dojam pogleda u samog sebe. Takvim sam pristupom problemu želio potaknuti na razmišljanje kako ništa nije onako kako se čini.

dragana kružić

Cosmos 10⁶, video

Video *Cosmos 10⁶* govori o nevidljivom svijetu *mikro cosmosa* ljudske krvi. Video se sastoji od živih, pulsirajućih prikaza 8 različitih uzoraka ljudske krvi, čija nas vizualna slika upućuje na diferentnost stanja ljudskih organizama (oprečnost: život—smrt).

Bez naziva, instalacija

U ovom radu koristim se fizikalnom pojavom. Naime, zbog specifičnog sastava koje posjeduje borosilikatno staklo uronjeno u gušču tekućinu (ulje) od vode, dolazi do izostanka refrakcije i refleksije, što dovodi do toga da uronjeni dio postaje potpuno nevidljiv. Perceptivna varka odmiče nas od toga da stvari prihvaćamo onakvima kakve jesu zbog iskustva i znanja koja posjedujemo o njima.

Brailleovo pismo, slika

Ovim radom pokušavam objasniti slijepoj osobi kako izgledaju, zapravo zvuče boje. Koristim se citatima iz knjige Vasilija Kandinskog *O duhovnom u umjetnosti*, u kojima Kandinski boje uspoređuje sa zvukovima pojedinih instrumenata. Na formatu 150x100 brajlovim pismom ispisujem poruku.

Tekst ispisan Brailleovim pismom:

Želim tebi, koji ne vidiš onako kako vidim ja, koja vidim, dočarati jedan sasvim drugačiji život boje, njezinu gipkost i sposobnost kretanja po površini, njezinu muzikalnost i duhovnost. U tome će mi pomoći citati iz knjige Vasilija Kandinskog: „O duhovnom u umjetnosti“.

Žuta zvuči kao oštri zvuk trublje ili visoki ton fanfare. Žuto je tipično zemaljska boja. Plavo je tipično nebeska boja. Veoma duboko plavo razvija element mira. Glazbeno prikazano, svijetlo je plavo nalik flauti, tamno plavo čelu, a što dublje seže—čudesnim zvucima kontrabasa; u dubokom, svečanom obliku zvuk je plavog usporediv s dubokim zvukom orgulja. Zeleno potsjeća na mirne, otegnute, srednje tonove violine. Crna je izvanjski najbezvučnija boja, na kojoj svaka druga, pa i ona najslabija, zvuči jače i preciznije. Siva je neutješna nepokretnost. Bijelo je velika šutnja koja je za nas apsolutna, koja nije mrtva, nego puna mogućnosti. Crvena potsjeća na zvuk fanfara uz prizvuk trube, tvrdočlan, nametljiv, snažan ton. Cinober zvuči poput tube, a usporediti se može i s jakim udarcima u bubanj. Narančasta zvuči kao srednje crkveno zvono koje poziva na angelus ili kao snažan alt, kao pjev viole u largu. Ljubičasta ima u sebi nešto bolećivo, ugaslo. Slična je zvuku engleskog roga, oboe i fagotu.

Suprotnosti i protuslovlja – to je naša harmonija. Kompozicija koja se temelji na harmoniji spoj je oblika boje i crteža koji kao takvi samostalno egzistiraju, koji su proizašli iz nutarnje nužnosti i čiji nutarnji život tvori cjelina koja se zove slika.

robert maloić

Bez naziva, instalacija

Rad se sastoji od 4 drvene ladice ispunjene zemljom, konca, drvenih prutića i zasađenih sjemenki unutar ograđenog teritorija.

*Kada naučimo što je zlatni rez odjednom ga vidimo.
Postoje mnoge stvari koje ne vidimo jer ih nismo naučili gledati.
Vidimo stvari koje ne postoje jer smo ih naučili gledati od nekog tko ih je izmislio.
Gledam nevidljivo.*

boris sekulić

7 koraka, instalacija

Instalacija sastavljena od stolice, crvenog tepiha i zaštitne ograde. 7 je broj u numerologiji koji znači savršenstvo, također i prelazak iz nevidljivog u vidljivi svijet. Tih sedam koraka predstavlja dolazak do savršenstva. Stolica simbolizira tron, upravo takva *savršena*, otmjena, raskošna, od plemenitog materijala-zlata, a upućuje i na sekularno okruženje.

Put, putovanje, proces, koračanje, koraci, dosegnuti savršenstvo, iz nevidljivog postati primjetan, doći do nekog cilja, do materijalne realizacije.

dino topolnjak

LCA genus dex, video

U video radu propitujem kontradiktornu tezu nevidljivog kao vidljivog. Koristim osobne rengenske snimke vlastitog dijela tijela, reprodukcije poznatih slika, refleksije unutrašnjih stanja, pitanja, dileme i dijagnoze, čime aludiram na sposobnost gledatelja i slikara-autora da se nevidljivo prikaže vidljivim.

emilija duparova

Skijanje, instalacija

igor eškinja

umjetnička akademija sveučilišta u splitu

studenti: Krešimir Barić / Domagoj Burilović / Marin Krstić / Vilma Reljić / Tina Vukasović

mentori: Viktor Popović / Gorki Žuvela

Bez naziva, fotografija

krešimir barić

Ne radi, instalacija

domagoj burilović

Bez naziva, slika

Slikarski enformel može biti gledan kao konačna karika jednog lanca eksperimenata da u unutrašnjost djela uvede pokret.
Umberto Eco

Kao pokret zamrznut u vremenu, enformel slika svjedoči trenutku nastajanja, stavljajući naglasak na energičnost ekspresije kako autorove gestualnosti tako i same materije boje. Kao takva ona se odnosi na vrijeme u perfektu. Moguće ju je usporediti sa fotografijom ili sa fosilima kukaca zarobljenih u jantaru.

Osim dimenzije vremena koja je sama po sebi prirodjena enformelu, ja u svoje radove unosim i dimenziju prostora. On se ne očituje samo u masivnosti boje koja joj daje reljefni karakter nego i u prezninama između nanosa boje. Te praznine determiniraju prostor kao neizostavnu sastavnicu slike. Dakle, možemo reći da se slika mijenja zajedno sa prostorom u kojem se nalazi. Kao takva ona se odnosi na vrijeme u prezentu.

U tom odnosu prezent se ne očituje samo u asocijativnosti otvorenog djela gdje kao prezent imamo promatrača nego i u fizikalnoj činjenici prostora koji se mijenja.

Tenziju između materije i prostora u svojim slikama dovodim u vremenski odnos perfekta i prezenta.

marin krstić

Bez naziva, instalacija

*In a decaying society, art, if it is truthful,
must also reflect decay and unless it wasnt
to break faith with its social function, art
must show the world as changeable and
help to change it.*

Ernest Fisher

vilma reljić

Bez naziva, instalacija

Bez naziva, zvučna instalacija

Bez naziva, instalacija

tina vukasović

Bez naziva, instalacija

Posmrtna svemirska odijela, 4 komada.

U ovom radu sam pokušala spojiti dvije zadane teme te sam izradila posmrtna svemirska odijela. Smrt kao nešto nevidljivo i neshvatljivo, onostrano, nedokučivo i otvoreno za moju interpretaciju te materijal koji je gotovo proziran, bijel i lagan oblikujem u odijela kojima bih putovala svemirom, i samim tako nepreglednim i neshvatljivim, nevidljivim običnom čovjeku. Svako odijelo nudi svoj put, maglicu, planet ili nešto treće. Odijela su postavljena u prostoru kao da lebde pa je na taj način dodatno naglašena lakoća i *prozračnost* moje vizije posmrtnog života.

viktor popović

Bez naziva, instalacija

gorki žuvela

Fajrunt, instalacija

